

Fragmenty rudého srdce (No. 4)

Poslední náruč ostravarských střepů začněme u Komorní scény Aréna, respektive krátkou zmínkou o její inscenaci *Na dotek*. I jí jsem se již zevrubně věnoval. Arénní návrat k notně již zestárlému textu stojí na tradičních atributech divadla, tedy herecké souhře a citu pro detail. Magdaléna Holcová, která v důležitém partu striptérky Alice nahradila Zuzanu Truplovou, představuje podstatně lyričtější typ než její předchůdkyně a ve svém fyzis se nápadně blíží Renatě Klemensově (fotografka Anna). Iluze generačního zrcadla retro inscenaci obohatila o důležitou významovou rovinu, která by diváky znalé původní verze měla přivábit k opětovné návštěvě. Nebojte se vstoupit!

Divadlo Petra Bezruče svůj nepochybně silný ročník završilo reprízou černé komedie Floriana Zeller *Otec*, v pokorné, leč filigránsky přesné režii Jana Holce. Text, v jehož filmové adaptaci režírované autorem zazářil Anthony Hopkins, jenž byl pak po zásluze oceněn Oscarem, se u Bezručů stal další velkou příležitostí pro jedinečný umělecký talent Norberta Lichého. Intimní, křehce humorný exkurz do pozvolna se rozpadající mentální integrity jednoho starého muže, která logicky bolestně zasahuje i životy jeho nejbližších, se naštěstí ani na vteřinu nezvrhne v samoučelnou hereckou exhibici, jež by účinkující trapně rozdělila na sólistu a přísluhovače. Důraz je naopak kladen na enormní koncentrovanost výborně sehraného kolektivu. Jeho doyen pak v titulním partu odzbrojuje zralým nadhledem i rošťáckou bezprostředností věčného chlapce. Výkon, na který se nezapomíná a jedna z nejpovedenějších položek letošní programové sady. Veliké díky!

Norbert Lichý v titulní roli v inscenaci *Otec*. Foto: archiv divadla

Mé putování hlavním programem 25. ročníku Ost-ra-varu jsem zakončil v Divadle Jiřího Myrona návštěvou nedávno premiérované inscenace *Bez roucha*. Fraynova prastará fraška, jež po dlouhá léta byla mj. jedním z pilířů režijní tvorby Jiřího Menzela (pět inscenací během bezmála třiceti let!), je v místních poměrech provařena tak, že jen v současnosti „zdobí“ repertoáry rovnou čtyř českých divadel. Tato skutečnost dokazuje, že dramaturgie zejména velkých scén v ČR spíše, než vůkol kvetoucí sad často připomíná hnijící hřbitov plný oživlých, neduživě se potácejících

mrtvol. A všude kolem nich se válí nůžky, sardinky, zvrtlé hry a testosterony... Komerčním scénám podobné sázky na jistotu asi vyčítat nelze, u hojně dotovaných, městy zřizovaných paláců múz jsou však na pováženou. Je jistě nutné vyvažovat vážné tituly humornými, ale naprosto není důvod neustále provětrávat obstarožní žánrovou veteš, když ladem leží spousta čerstvých, inspirativních titulů. Jen nebát se je hledat, nasazovat, zkoušet a hrát. Ostravský výstřel pak do inscenační tradice zmíněného kusu ničím podstatným nepřispívá a primárně sází na zběsilé přehrávání vykloubených lidských typů. Režiséru Vojtěchu Štěpánkovi navíc chybí větší zkušenost s nesnadnou disciplínou a jeho počínání po většinu času postrádá nejen soustředěnost, ale především elementární ingredienci, jíž je přesný timing. Fraynova hra je groteskní i ironickou hyperbolou seriálového způsobu divadelní produkce a komunitního způsobu života z něj logicky vyplývajícího, jehož specifika ale nejsou publiku dostatečně ozřejmena. Namísto jiskřivé parodické jízdy pak jevišti vládou upoceně situační fórký a laciná lascivnost, nepřilíš fungující herecká souhra je neúspěšně flikována sporými sóly. Adekvátní tvůrčí dispozice v nedůsledně kočírovaném spektaklu prokazují především Vladimír Čapka, Jiří Sedláček a jedna z nejčerstvějších posil ostravského „národ'áku“, Magdaléna Kubatková, leč ani oni nemohou obhájit obludně přebujelou tříhodinovou stopáž těžkopádného opusu. Konzerva s pořádně prošlou dobou spotřeby – a bezmála depresivní loučení s 25. Ost-ra-varem.

Poznámka na závěr: Inscenaci **Yerma** Komorní scény Arény, která byla nasazena v šibeničním, nedělně dopoledním čase, jsem bohužel již navštívit nestihl, leč slibuji tímto, že nahradím to brzy!

Ostravě zdar, divadlu zvláště!

Autor: Petr KlariN Klár

Publikováno: 11. prosince 2023, divadelni-noviny.cz